

ستا تصویر
Ketabton.com

لیکوال: سید محمد سعادت (سید احمد سعادت)

سال: ۱۴۰۲

شاعر: سید احمد سعادت (سید محمد سعادت)

ليکونکي: سيد احمد سعادت

کال: ۱۴۰۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دکتاب پيژندنه

ستا تصوير

دکتاب نوم:

سيد محمد سعادت (سيد احمد سعادت)

شاعر:

۱۴۰۲

کال:

۰۷۰۳۷۳۵۷۴۶

وټساف:

sayedahmadsadaat46@gamil.com

برېښنالیک:

۰۷۰۰۴۳۵۷۰۵

دليکوال شماره:

شاعر: سيد احمد سعادت (سيد محمد سعادت)

نعت

زه يم مين پرمصطفى خيرالبشرمدني
ديدن يي غوارم دالله سه پر محشر مدني
خومره شايسته دي حسن دار دي دادكونو سردار
دي په نبيانواخر خوپه معني كي دي اول مدني
دطايب خلکو كي زهير يي هم يي په كانو ويشتي
بدل يي نه غوښتي له خدايه وو سوااگر مدني
پروخت دمرگ يي دامت امت ناري وهلي
بيخي غمجن وو زمورپه باب كي منور مدني
پردي دنيايي ناروا هم يي گناه وي كړي
خوبيا يي هم شفاعت كړي زموو دلبر مدني
سعاده وايه خپل تر وسه پرجانان درودونه
الله بي دركړي په ميزان كي ستاكوثرمدني

...

مصور

مصوره یو عرض لرم کوی که یا
تصویر دیار می رسموی اوکه یا
درته نخش بی په روانه ژبه وایم
ته لږ سوچ وکه چی دغه کار کوی اوکه یا
هوسی ذات ده خدای ورکړی سترگی غتی
اوس نو ته ووايه سترگی یی توره وی او که یا
حسن دامه گل اندامه یوسف ذاته
دخوانی درخته یی دنگه دروی اوکه یا
اناریی دی خوړلی که په رنگ یی دی لړلی
تردی یی لانورشونډی سری کوی اوکه یا
چی کله دی تصویر دیار راجور کی نوبیا هلته
سعادت بی شکلولو ته فریږدی اوکه یا

سیداحمد سعادت

...

نخا

په خاموشه ډم خانه کی نخیدمه
ستادیاد سره په شپه کی نخیدمه
ته رایاده سولې مړې اوښکی می توی سوی
ته خو نه وي ستا نامه ته نخیدمه
ستا بیلتون وژلی پروت وم ترسهاره
منگ نه وو بس قبره ته نخیدمه
میخانه وه گیلاسونه دجامو وه
ستاخماره ومه هلته نخیدمه
ستا یادو کی مبتلا ومه روان وم
لیونی وم په کوڅه کی نخیدمه
ما ول یو واری احوال دسعادت ور وره
ریبار نه وو سپین مرغه ته نخیدمه

2023\12\18

...

غزل

هره لحظه دچا يادو را سره شپه كړيده
غم يي وژلى يمه خلكو تي بهانه كړيده
ټول به يي جوړ كړو نوربي نه وړانوو
دجنگه خلاص سو خراسان تازه دمه كړيده
ته چي آيني كي خان ته وگوري څوك نه يادوي؟
دا ستا مجنون نن دصحرا سه تماشه كړيده
دمقدسو هيلو لوي كاروان مي وه خپل سو
خپلو اوږو مي دغم خپله جنازه كړيده
نور بدي هيره كرم اشنا په بڼه غوږو يي واوره
دا ستا سعادت ستا فرينولو فيصله كړيده

...

غزل

پلار به دا ستا تابه زما مابه دځان خبره نه منله
دی زمانه کی دغه وخت نن د دی بنار خبره نه منله
ته وا شریک می په میراث دی همسایه گاونډی
بیگاه ملک د دغه خوار خبره نه منله
مادخپل زړه راز کی بیان تاته دشعر په ژبه
ته خود غرضه یی جانانه تا دچا خبره نه منله
په بنکاره راسه رقیبان غمازان دواړه فریورده
نورمی جانانه د ضمیر سره په غلا خبره نه منله
سعادت خمار دی دجانان دسترگو
قسمت تباہ کرم حسندار خبره نه منله

...

نظم

له خپل خانه سره ډوب وم
له جانانه سره ډوب وم
سوچ می لیری چیری تللی
له خپل هوښ څخه وتلی
پریوکلې چی تریرم
وه اجل ته نژدی کیرم
پسرلی وی چغهاروی
دمرغانو نوبهار وی
هرخوا گورم خوشحالی وی
یوبل رنگه مهمانی وی
یوخای ناستی دی سپین سری
کیسی کری خیلوکی غوری
بل خای ناستی دی پیغلانی
دمین زرگی حال وایی
ورنژدی سوم لږ وخواته
دپیغلانو وه قطار ته
چی ناڅاپه یی نعاره کړل
وه قمیس ته یی راحمله کړل

ول ته څوک يی څه دی کاردی
سنگه راغلي څوک دی یار دی
چی می وکتل څهري ته
دیوسف وه معجزی ته
چی تشبه دآدم ورکرم
اوکه یا دشاپیرویو
حسن نه وو معجزه وه
دخالق یوه تحفه وه
زه چورتو اوپه فکرو کی
او دمصر زندانو کی
ماول خدای ته احدی یی
هم خالق بنی آدم یی
ته یی راکی ته باچا یی
زما زخمی زړه تی دوا کی
چی را ولویدم دیار د دیواله نه
سعادت و وتم دخپله ژوندانه نه

سیداحمد سعادت 1402\9\10

...

نظم

خه جانانه خان تورتم كړو
د دي وړانې تباهي نه
چيري ليري يوځاي ولاړسو
دباچادواکمني نه
چي نه جرم نه قاضي وي
نه حاکيم وي نه ياغي وي
نه قوميت وي نه مذهب وي
نه ملک وي نه دملا مخالفت وي
ما وټا هلته يوځاي سو
خبرنسو دي نړي نه
نه څراغ وي نه بريښنا وي
دسپوږمي رڼا خپره وي
چي نه ښار وي نه صحرا وي
يو عجيب غوندي دنيا وي
خان دخان په معني پو كړو
دبل كاريه كار څه كار كړو
هغه وخت دواړه راتاسو

چی وطن ٽوله سپرلی وی
چی مسجد کی ملا امام وی
او زموږ دی اقتداء وی
چی بندیز نه وی پرمینه
بس اذاده خیلواکی وی
دپیر خپله زاهدی وی
دمورید خپله عاجزی وی
دسعادت قلم جاری وی
دبیان دی آذادی وی

...

غزل

اول جانان او بيا خپل ځان وژنمه
نور دی دنيا سره می نده جوړه
چی پرزخمو باندی می مالگی پوکی
اول غماز دوهم شیطان وژنمه
پریوه خدای می عقیده ده نورخدایان کله سته
اول فنډیت دوهم فاپان وژنمه
زما درب په ذات کی چورت او فکر نه ځایری
اول می فکر بل خیالات وژنمه
ته سنگه خدای پی چی ساتنه دخپل ځان نسی کرای
اول دی نیل دوهم آسان وژنمه
اویمه کافر نور سجده نکوم تاته ربه
یمه جاهله اور می خوښ دی خو پیغور نه منم

...

غزل

گرانه شبگیر یم ستاتصویر ته هیخ خبری نه کری
زره می خوږیزوی سترگی ژاری هیخ خبری نه کری
خومره ناترسه بی پروا دی دابی روحه تصویر
زماذره کور په ودان دی هیخ خبری نه کری
که زه ژریزم که خندیرم هیخ اثر پری نکری
داسی بی غوره دی ناخوانه هیخ خبری نه کری
زما دژوند هره لمحہ ټوله دده پرنوم وه
دانمک خوره بی نمکه هیخ خبری نه کری
ماپه ژرا کی به تری وپوښتل چی گران چیری دی
داخوگونگی دی بی زوبانه هیخ خبری نه کری
سعادت تهمت پرسر اخستی وو چی لوی بی کری خدای
داخو اوس خپل نسو پردی دی هیخ خبری نه کری

...

غزل

نن بوت خانی ته ځم کعبی ته نه ځم
نن دېگوان ایشور فرقی ته ځم بیټی ته نه ځم
یومصور پر زړه راسم کی تصویر دجانان
د دی تصویره سره مرمه وتوبی ته نه ځم
ذاهد دی وایی څه چی وایی زه یی نه منمه
دا ریا کاره چی توبه کړی نو سجدی ته نه ځم
ماپه محراب کی نن ملا نه یوشیطان ولیدی
په دغه وجه میخانی څخه حجری ته نه ځم
نن یی یوقتل کی یونوم به په بل نوم بدل کړی
له دغه شرمه احرام نه ترم روضی ته نه ځم
ویل کرونده روژه مه نیسی کمزوری به سی
په خدای قسم چی داسی سوستی عقیدی ته نه ځم
سعادت ته تاچی مسلمان کی تاکافرگنی اوس
د دی جهاده می توبه ده نور ماشی ته نه ځم

...

غزل

دزیره پردبنته می ودانه هدیره سوه خالیگاه ختمه سوه
ستادبنگروخبری ختمی سوی بنگلا ختمه سوه
نن یی دمور ومخته وروری جنازی د ورونو
نور به ژرا سره نخاکوو خداختمه سوه
داسویلو باد دی رآلوتی خاص پر زره لگیری
چی به لاکم غم راته راوری نور مسکاء ختمه سوه
نور میخانی خه می توبه ده اوسکریت هم نه حکم
نن دساقی سره می ناسته وه بیگاه ختمه سوه
بنارونه جورسول آبادی سوله کورونه جورسول
نوربه شیونکی سندی نه وایی بیدیا ختمه سوه
سعاده ستانعاره نعاره نسول شعاریی گئی
دلته ناآهله اهلی کارسوله تقواختمه سوه

...

آختر

اختر داستاسو مبارکسه مور آختر ڄه کوو
تعلیم دی خیل زوی باندی وکھ مور هنرڄه کوو
سهارچی وگتومانام یی خورو داغھ موبسته
پیسی ترخان آصافه نه غوارو ڊالرڄه کوو
داستا دنیاده داستاخوبنه په لوکسيز کی گرڄه
مورخوپیاده اموخته سوی یو فلڊرڄه کوو
کچکول په لاس کی در پر در ڊرخم خیرات غوارمه
پدی جولی کی یوڄه راکه نور سنگرڄه کوو
ڏاهد په قصده نن دتاک لاسونه غوت پریکول
ویل چی دی سه شراب جورسی بیا ویل ڄه کوو
دتنهایی ژوندکی لوی سوی یم تنهابه گرڄم
نو آینده کی پلنگ ڄه کووو دلبرڄه کوو
سعادت ملنگ دی دشونڊانو په خوند نه پوهیږی
دبنگروشرنگ وویزوان نه غوارو گدرڄه کوو

...

غزل

نن می په غلا غلا دجانان سره خبره وکړه
بیگاه موږ دواړو دوصال سره خبره وکړه
چی راخبرنسی رقیب و اغیار
یوه لحظه می ددماغ سره خبره وکړه
ستادجفا غشي می خاص دزړه پرسرکی سو بنځ
هله لږ ژر کوه درمان سره خبره وکړه
هم دی عاشق کړم هم دی فریبښولم
ماښام می سم دم دژړا سره خبره وکړه
که دی رشتیا ویل منصور غوندی په دار ته رسي
دی زماني نن د درواغ سره خبره وکړل
سعادتته ستاوو خو ستانه سو نور یی مه جوړوه
دا وطن خرڅو چا دچا سره خبره وکړه

...

ڪناه

ربه عاجزيم گناهونوسه توبه ڪومه
يم مسلمان ددي خبري تش دعوه ڪومه
ميندي به حمل ڪري اولاد خويه خبر به نه وي
ربه ٽريزم چي دبيري داڪيسه ڪومه
ڏوڪ به پرسر ڏوڪ به پرپينو ڏوڪ پرلاسو وي روان
په ورخ دحشردى دفضل ننداره ڪومه
سى به راجمه بيا اتلس زره قوم پريوخاى
دنيى ورخي برحساب دى عقیده ڪومه
چي عملونه تلل ڪيزي نوجزابي هم وي
دنتيجي عمل نامه ڪي مي راسته ڪومه
سعادت راغلى وو دنيا سه گنهگارمخ تورن
خو غفور ويل چي ستاپه باب ڪي زه عفوه ڪومه

...

مخ پٽ که

مخ پٽ که دوری دی گرز دی اوغباردی
ستا پرسیپین جبین باندی خالونه دی زلفی اوپی زوان دی
زړه می نه صبری زوی که هرڅوله تایی صبر کرم
مړی دی وینی اوسنگسار دی
سترگی دی قاتلی دی مقتول به سم
غشی دی لینده ده اوبمباردی
په وینه اوپه خوب کی بل څوک نسته بس هم ته یی
چورتونه دی فکرونه اوخیالات دی
کله چی ته زموږ پرکوڅه راسی نوزه پو سمه
مشک دی عنبرونه خوشبویات دی
ستا سعادت په تاپسی پاگل دی نوره څه وایی
شعر دی غزلونه رباعیات دی

...

نه منم

نه منم دا نه منم هيڅوک بي تانه منم
خلک که هرڅه وایي زه یی بکواس نه منم
جنگ دی زماو ستاترمنځ څه کوی اغیار ظالم
خوړ دی سمه مردی سمه زه یی بوگابن نه منم
مینه کی پیغور وو غیبتونه تهمتونه دی
مینه خو هوسانده زه یی هوسانه منم
پیره یو واری راتگی دی وه دنیا ته بل ځل کله سته
پیره که بل ځل وایي زه یی بل ځل نه منم
شیخه و عظمی فریږده میخانه وو شراب نه فریږدم
ماته دوږخ دی دنیا ته راوړه پر هغه دنیا یی نه منم
شیخه ستا جنته لا بلها بلها مودی پاته
شیخه زه ساقی یم میخانه کی کتاب نه منم
ستا پر تورو سرو زرغونو سترگوباند میر سعادت
خلک که بل رنگ خوین کری زه خو بل رنگ نه منم

...

غلاوڪرا

هم مي پايوچي هم لوچڪي اوهم مي غلا وڪرل
ماپه خپل ژوندون كي دلته هر رنگه گنا وڪرل
خه مي ڪرل ترلاسه سه مي وڪرل خه را پاته سول
زمادڙوند ڪتاب كي دايوه صفحه هم پاڪه سول
نه دچا عزت نه دچاڪور نه دچا بنه سومه
هسي يو عبث خوندي بيدياڪي يو واينه سومه
نه مي ڏوڪ جانان نه مي صنم نه مي ڏوڪ يار جوړڪي
دي لويه دنياڪي مي وه خان لره زندان جوړڪي
ڏوڪ پرچامين سي ڏوڪ بيا لاره له جانان وڪي
دادنيا فاني ده زوي دپلارخه انڪار وڪري
او شيخه په منبر كي جانان نسته ميخاني ته خم
ستا سعادت پاگل سو سجدى نه وه پيالي ته خم

...

ڄه وڪم

ڄه وڪم ستاسره زه ڄه وڪم
بد وڪم كه بنه وڪم ڄه وڪم
تاخومي دزره گلاب تری وشکوی
اوس په بی ثمره بوئی ڄه وڪم
مامی دخوبو سلسلی جوړ. تعبیر ته ایبني وی
اوس چی جانان نسته تعبیرونو باندی ڄه وڪم
سترگی دی ورپوئی کیری په ژبه دی گونگی هم کی
وايه په بی روحه جسم ڄه وڪم
ماخوتوله شپه په توره شپه باندی سباکرله
اوس چی ربا راغله په بریننا باندی به ڄه وڪم
تادچار پایی لایق ونه گنی تابوت کی وری
روغ چی وو انسان نوپه توتیه توتیه به ڄه وڪم
تاخودسعادت مینه بکواس گیل تری ولاری
اوس چی دبل چا سو نو ارمان باندی به ڄه وڪم

...

تصوير

تا ول په کورکي تصوير مه ساتي لمونځ نه قبليري
شيخه په زړه کي مي تصوير دي ته واسنگه به وي

تادجانان حسن ليدلي کله

پيره په نيمه شپه سهار وي ته واسنگه به وي

ستادبنگرو زما زولنو دايورقم شرنکي وي

ده دي زندان توري خواري دي ته واسنگه به وي

نن يي تر کوره خم پروانکوي

ددي مالت لاري اوږدي دي ته واسنگه به وي

دغه مجلس کي زاهدان ندي فاسق مخلوق دي

چي ورور په ورور وژني قاتل دي ته واسنگه به وي

ريبار راغلي دي احوال د سعادت داسي وايي

چي پر جانان خاوري پرته دي ته واسنگه به وي

...

درخه لیری گرځم

لکه دوږخ درخه لیری گرځم

لکه جنت می تل په زړه کی اوسی

انگور انگور شراب شراب جانانه

په تاک نه یی لور ډنډور کی اوسی

دزلیخا مکر او فکر دواړه

لکه یوسف بندي خانه کی اوسی

حسن دی وړان مه سه خراب دی کرو موږ

ظالمی هروخت په ټیکری کی اوسی

سعادتته مه ستایه سری شونډی پیزوان

په هوبن کی نه یی بی هوبنی کی اوسی

...

ڄه ليڪمه

زمور ٻه باب ستاسو ٻه باب باندی به ڄه ليڪمه

افسوس ارمان وڪرم وه چالره به ڄه ليڪمه

دنفرتونو ٻه دنياڪي دي رالوي ڪرم خدايه

بوستان ورن سوی بلبلانوته به ڄه ليڪمه

دميني راز وایي د تولو مخکی

ٻه مينه پونده دلدار لره به ڄه ليڪمه

پرمخ چي ڄي نوشاته بيا وگوري

دغي يوي خانه خرابي ته به ڄه ليڪمه

سعادت يي رسم کي تصوير دجانان

بادامي سترگی سرو شونڊانوته بي ڄه ليڪمه

...

بيخي هيڇ نه ڪيري

دڙون دسفرڪي بي له ياره بيخي هيڇ نه ڪيري
دورونو منڇ ڪي لوي ديواله بيخي هيڇ نه ڪيري
په زيارتونو په دعاوو په نفلو مي خوبنتي
نورمي آميد درڇه ختميري بيخي هيڇ نه ڪيري
دمذاهبو ٽيڪدار ملايان
زماو ستامذهب جلادي بيخي هيڇ نه ڪيري
يامين سوي نه واي يامو ليدلي نه واي
اوس چي دا هرڇه ڪيري ياره بيخي هيڇ نه ڪيري
دخيال تصوير ته دي په خيال ڪي په ڪتو ستري سم
بي تاڻه نه يمه جانه بيخي هيڇ نه ڪيري
ته بيخي شوخ هغه خاموشه انجلي
سعادت ته ستاو دصنم دابيخي هيڇ نه ڪيري

...

درته وسوځوم

که ته زما سوی دا جهان به درته وسوځوم
جهان خو فریږده داخپل ځان به درته وسوځوم
زما ترسنگ کښینه جانانه چی دی سیال جوړکر مه
سیالان خو فریږده غمازان به درته وسوځوم
که په معنی یی سولی پو دمینی
ته به عاشق سی عاشقان به درته وسوځوم
سعادت لیکه څه چی لیکي وس یی ولیکه ټول
که ته شاعر سوی شاعران به درته وسوځوم

...

قاضي صاحب

بي جرمة جرمانه غواري قاضي صاحب
يوڻوڪ رانه دزيره بدل ڪي زره غواري قاضي صاحب
ما ورته قلم گوتو ڪي ونيوي چي واخله
سري اوس ضد نيولي دي وسله غواري قاضي صاحب
زماپه خپلو وينو ودان سوي ملڪ ته گوره
اغيار خپلو ڪي گد دي اوس قبضه غواري قاضي صاحب
هيڻوڪ مو جوڙيدلوته نور نه راڻي ولاڙسي
ترڻوبه لا وگري يودبل ڇڻه بدله غواري قاضي صاحب
سعادت به ٽوله ڙوند ديار ترسترگو صدقه ڪري
بانہ بي انگيو ته سايه غواري قاضي صاحب

...

لابيره ختمه نده

دامن فضاخپره خو بیره ختمه نده

پردغه بنارباندي رنباخپره ده خوتیاره ختمه نده

د عمری عدل ناری دی وهلی

مورکی په سوال ده لوږه ختمه نده

هالیکس موټر دکابل جان پاخه کوروباندي څه نده جوړه

بلا بهر خورو بنیږی لادوکه نده ختمه

سعادتته مه سپاره احوال دهغو

کنی جلاد او تخته لاری ختمه نده

ستا اخطارونه او جنگونه ده همدی لپاره

واده لری بل پسی مری لاجذبه ختمه نده

په تورو شیو باندي مزل کړو چی تیاری ختمی کړو

په پښتنو کی لا دعلم دیوه ختمه نده

سیداحمد سعادت

...

دليکوال آثار

- د ښوولسوالی عمومي تعليمي وضیعت ارزول
- حجاب او خوانی
- غزلي او شعرونه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**